

PDF hosted at the Radboud Repository of the Radboud University Nijmegen

The following full text is a publisher's version.

For additional information about this publication click this link.

<http://hdl.handle.net/2066/133637>

Please be advised that this information was generated on 2017-12-05 and may be subject to change.

Onder redactie van:

Prof. mr. B.M.E.M. Schols

Prof. mr. W. Burgerhart

Prof. mr. F.W.J.M. Schols

info@biu.nl

Erfrecht voor de advocaat

Afl. 2014-05

26 juni 2014

Overlijden en kinderalimentatie

In AdvoTip 2014-02 is het *overlijden* aan de orde gekomen van een persoon die gehouden is tot het verstrekken van *levensonderhoud*. Geconstateerd is toen dat de saisine van art. 4:182 BW niet werkt ten aanzien van dit type verplichtingen, dat wil zeggen dat de onderhoudsverplichtingen dus niet onder algemene titel overgaan op de zuiver aanvaard hebbende erfgenenamen en dat met het overlijden de onderhoudsplicht is geëindigd. Vervolgens is ingegaan op de compenserende functie die het bijzonder *partnerpensioen* ter zake zou kunnen hebben, waarbij meteen de kanttekening gemaakt is dat omdat het merendeel van de partnerpensioenregelingen op risicobasis gefinancierd wordt, dit effect niet overschat moet worden. Na het *pensioenverweer* van art. 1:153 BW te hebben besproken, werd afgesloten met de vraag of – en in hoeverre – de positie van een kind dat onderhoud geniet, verschilt van die van een ex-partner als de onderhoudsplichtige partner/ouder overlijdt. Hoe zit het met de plicht levensonderhoud te verstrekken ten behoeve van een kind? Wat is dan de invloed van het overlijden van de onderhoudsplichtige? Op het schuldig gebleven antwoord op die vraag gaan we vandaag in.

Vooraf de opmerking dat ook voor de verplichting tot het *verstrekken van levensonderhoud aan kinderen* (hierna eenvoudigheidshalve aangeduid als kinderalimentatie), de saisine niet werkt en die verplichting *an sich* niet overgaat op de erfgenenamen. Evenzo als bij partneralimentatie kan het wegvallen ook nu gecompenseerd worden door een pensioenuitkering, althans als de pensioenovereenkomst/het pensioenreglement van de overledene daarin voorziet. Het kind kan dan aanspraak maken op wezenpensioen. Daarmee houdt de vergelijking op. Het kind kan géén pensioenverweerachtig middel inzetten en moet het ook stellen zonder een bepaling als art. 1:157 lid 2 BW.

Om het kind na het overlijden niet in de levensonderhoudsplichtige kou te laten staan, heeft de wetgever het over de *erfrechtelijke boeg* gegooid. Vanzelfsprekend is een kind – anders dan de ex-echtgenoot – gewoon een van de erfgenenamen bij versterf, art. 4:10 BW. Er is testamentair ingrijpen nodig om hierin verandering aan te brengen. En dan nog, zelfs na een onterving heeft een kind, na beroep daarop, recht op zijn legitieme portie in de vorm van een geldvordering.

Maar er is meer, en daarmee komen we tot de kern van het geheel. In Boek 4 BW heeft de wetgever een kind een aantal aanspraken gegeven met een alimentair/legitimair karakter. Zo wordt in de afdeling 'andere wettelijke rechten' in art. 4:35 BW aan een kind van de erflater een aanspraak toegekend op een som ineens, voor zover deze nodig is voor:

- 'a. zijn verzorging en opvoeding tot het bereiken van de leeftijd van achttien jaren; en voorts voor:
- b. zijn levensonderhoud en studie tot het bereiken van de leeftijd van een en twintig jaren.'

Het voert te ver om hier *alle ins en outs* van de regeling door te nemen; we volstaan met wat 'highlights'.

De ingevoerde lezer zal niet verbaasd zijn te horen dat als het kind al 'iets' krachtens erfrecht of levensverzekering verkrijgt (of kan verkrijgen), die verkrijging in mindering komt op de som ineens. Verder geldt dat als er nog iemand in leven is die in de kosten van de verzorging en opvoeding van het kind moet voorzien – denk vooral aan de andere (langstlevende) ouder – het kind geen recht heeft op de som ineens. Ook is de omvang van de som ineens niet onbeperkt, zij wordt in ieder geval begrensd door de helft van de waarde van de nalatenschap, art. 4:37 lid 1 BW.

Daarnaast is van belang om te weten dat men door aanspraak te maken op de som ineens een vordering verkrijgt op de gezamenlijke erfgenen, art. 4:37 lid 4 BW. Zeer relevant is de korte termijn waarbinnen de aanspraak moet worden gedaan. Krachtens art. 4:37 lid 1 BW moet binnen een door een belanghebbende gestelde redelijke termijn, en uiterlijk binnen 9 maanden na het overlijden, verklaard zijn dat men de som ineens wenst te ontvangen. En tot slot, het legitimaire karakter van de som ineens blijkt uit art. 4:41 BW waarin is vastgelegd dat de regeling van dwingend recht is zodat testamentair afwijken niet haalbaar is.

Interessant is wat de positie van een langstlevende partner is binnen al dit 'semi-legitimaire geweld'. Daarover een volgende keer.

Mr. F.M.H. Hoens

LEERGANG ERFRECHT 2014/2015

Ben u geboeid door het erfrecht? En ziet u ook dat het erfrecht de toekomst heeft in uw familierecht- en ondernemingsrechtpraktijk? Dan is de LEERGANG ERFRECHT ADVOCATUUR wellicht iets voor u.

De tweede ronde start in oktober 2014. Bent u van de partij in Nederland en Cambridge? Het belooft weer een zeer leerzame en ook gezellige leergang te worden.

- 70 EC
- € 3550,- (exclusief BTW, inclusief studiemateriaal/verblijf Cambridge, etc.) (VEAN-leden € 2950,-, ex BTW)

Voor meer informatie en inschrijven: www.advotipeducation.nl

Word gratis abonnee

Stuur door

Boom Juridische uitgevers

18-3-2015

www.emaileditor.nl/show_message.php?id=30738

Copyright 2012 © AdvoTip | **Contact**
Wilt u de Advotip niet meer ontvangen? Klik dan **hier**

Hoewel uiterste zorg is besteed aan de inhoud van *Advotip - Erfrecht voor de advocaat* aanvaarden de uitgever en de redactie geen aansprakelijkheid voor onvolledigheid of onjuistheid.